

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15

261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—261

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναϊδος» καὶ τῶν ξένων Περιοδικῶν ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὰς συνδρομάς των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὰς διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

Ἀρχιτέκτων τις ἔλεγεν εἰς τὸν γείτονα αὐτοῦ ἡμέραν τινά: Ἐξετάζων τὴν οἰκίαν σου εὖρον ὅτι τὰ θεμέλια αὐτῆς εἶναι ἐπισφαλῆ· δύναται μὲν νὰ ἀντίσχη ἐπὶ ὀλίγα ἔτη, ἀλλὰ δύναται κατὰ πᾶσαν στιγμήν νὰ γίνῃ σωρὸς ἐρείπειων· σὲ συμβουλεύω νὰ ἐπιστήσης ἐπ' αὐτῆς τὴν προσοχήν σου. Ἄλλ' ὁ γείτων ἀπήντησεν ἀμερίμνως: Τὸ γνωρίζω· τὸ ἐγνωρίζον πρὸ πολλοῦ καιροῦ· καὶ σκοπεύω νὰ φροντίσω μίαν ἐκ τῶν ἡμερῶν τούτων, ὅταν δὲν θὰ ἔχω πολλὰς ἀσχολίας. Ἐχω τὴν στιγμήν ταύτην μίαν ὅλως ἐκτακτὸν εὐκαιρίαν νὰ κερδήσω χρήματα καὶ δὲν δύναμαι νὰ φροντίζω νῦν εἰς τοιαῦτα πράγματα. Ἀλλὰ θὰ φροντίσω μίαν ἡμέραν. Ἄς εἰπώμεν περὶ ἄλλου τώρα καὶ μὴ μὲ ἐνοχλῆς μὲ αὐτὴν τὴν ὁμιλίαν.

Τοῦτο βεβαίως φαίνεται παράδοξον· οὐδεὶς ἔχων τὸν νοῦν του δύναται οὕτω νὰ λαλήσῃ· ἠκούσατέ ποτε ἄνθρωπον ν' ἀπαντᾷ οὕτω πως εἰς τὰς περὶ διορθώσεως τῆς οἰκίας του συμβουλὰς;

Καὶ ὅμως πολλοὶ πιστεύουσιν εἰς τὴν Γραφὴν ὡς ἀληθῆ. Γινώσκουσιν ὅτι εἶναι ἄδηλον τὸ τέρμα τοῦ βίου· καὶ ὅμως ἀναβάλλουσι τὴν προπαρασκευὴν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἀπὸ

ἔτος εἰς ἔτος ἀκριβῶς ὡς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀνέβαλλε τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῆς οἰκίας.

ΟΙ ΒΟΝΑΠΑΡΤΑΙ

Καθίσταται ὁσημέραι πρόδηλον, ὅτι ὁ Πρίγκιψ Ἱερώνυμος Ναπολέων εἶναι ὁ μόνος τῶν Βοναπαρτῶν ὅστις δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ κεφαλὴ τῆς οἰκογενείας, καὶ ὡς ὁ ὑποψήφιος τῶν Γάλλων Αὐτοκρατορικῶν εἰς τὸν θρόνον, ὅταν ποτὲ εὐδοκίμησῃ νὰ καταλάβῃ τὴν ἐξουσίαν. Ἀλλὰ οὐδὲ καὶ οἱ ἄγαν βοναπαρτισταὶ δύναται νὰ ἐνωθῇ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ ὡς διαδόχου τῶν Ναπολεόντων, διότι αἰετοῦς ὑπῆρξεν ἀντιδημοτικὸς παρ' αὐτοῖς καὶ τῷ λαῷ ἐν γένει. Ὁ πρῶτος αὐτοκράτωρ εἶχε τέσσαρας ἀδελφοὺς. Ὁ Λουκιανὸς καὶ Ἰωσήφ ἦσαν πρεσβύτεροι αὐτοῦ. Ὁ Λουκιανὸς προσέβαλε τὸν αὐτοκράτορα, καὶ τοι δὲ ὁ πρεσβύτερος, ἀπεκλείσθη ἐπισήμως τῆς διαδοχῆς. Ἐντεῦθεν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ οὐδεμίαν ἔχουσι προσδοκίαν εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν ἐξουσίαν· ζῶσιν ἡσύχως ἐν ιδιωτικῷ βίῳ. Εἰς ἐξ αὐτῶν ὁ Λουκιανὸς κατοικεῖ ἐν Λονδίνῳ, σπουδάζων ἐπιστήμην, ὁ ἕτερος ὁ Πέτρος κατέστη διάσημος πρό τινων ἐτῶν διὰ τοῦ φόνου τοῦ Βίκτωρος Νουάρ· μετέπειτα ὑπῆγεν εἰς Λονδὶνον ἔνθα ἡ σύζυγός του ἠνέφξε κατάστημα ῥαπτικῆς· νῦν δὲ διατελεῖ ἐν Παρίσις, πάσχων δεινῶς ἐκ πενίας. Ὁ Κάρολος κατοικεῖ ἐν Ῥώμῃ· καὶ αἱ θυγατέρες του ἐνυμφεύθησαν μετὰ προσώπων ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἰταλικὴν ἀριστοκρατίαν. Ὁ Κάρολος εἶχεν ἐξ τέκνα. Ἐν συνόλῳ ἡ οἰκογένεια τοῦ προγραφέντος Λουκιανοῦ εἶναι ἡ μᾶλλον παραγωγὸς, τῶν ἀπογόνων τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν ἐχόντων λίαν περιορισμένον ἀριθμὸν διαδόχων.

Ὁ Ἰωσήφ Βοναπάρτης, ὁ ἐπόμενος κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἡλικίας, ἦτο βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως εἰτα δὲ τῆς Ἰσπανίας. Ἀπεβίωσεν ἄτεκνος. Οὕτω δὲ ὁ Λου-

δοβίκος και Ἰερώνυμος ἦσαν οἱ νόμιμοι διάδοχοι τοῦ αὐτοκράτορος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ του, τοῦ Δουκὸς τοῦ Ράιχστάτ.

Ὁ Λουδοβίκος ἦτο βασιλεὺς τῆς Ὀλλανδίας, καὶ ἀπέθανε τὸ 1841. Ὁ Ναπολέων Γ', ἦτον ὁ μόνος νόμιμος αὐτοῦ υἱὸς καὶ ὁ νεαρὸς Λουδοβίκος ὁ φονεὺς πρὸ μικροῦ ἐν Ἀφρικῇ, ὁ μόνος νόμιμος αὐτοῦ ἔγγονος. Ἡ γραμμὴ αὐτοῦ ἐπομένως, ἐσβέσθη ὡς ἡ τοῦ Ἰωσήφ. Οἱ κληρονόμοι τοῦ Ἰερωνύμου, τοῦ μόνου ἑτέρου ἀδελφοῦ, κληρονομοῦσι τὸ ἀξίωμα τοῦ μνηστῆρος τοῦ θρόνου.

Ὁ Ἰερώνυμος εἶχε δύο τέκνα. Τὸ πρεσβύτερον εἶναι ἡ πριγκίπισσα Ματθίλδη· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς γυναῖκας ἐν Γαλλίᾳ ἡ βασιλεία, αὕτη ἀποκλείεται τῆς διαδοχῆς. Τὸ νεώτερον εἶναι ὁ Πρίγκηψ Ἰερώνυμος. Ὅταν ὁ Ναπολέων Γ', παρεδέχθη νὰ βοηθήσῃ τὴν Ἰταλίαν εἰς τὸν κατὰ τῆς Αὐστρίας πόλεμον, ἔθηκεν ὡς ὅρον ἵνα ἡ Νίκαια καὶ Σαβοῦα παραχωρηθῶσι τῇ Γαλλίᾳ, καὶ ὁ Ἰερώνυμος νὰ δεχθῇ εἰς γάμον τὴν θυγατέρα τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουήλ. Ἡ ὑπόληψις τοῦ πριγκίπορος τούτου δὲν ἦτο ἐκ τῶν ἀρίστων, λέγεται δὲ ὅτι αὕτη ἦτο σφοδρῶς ἐναντία εἰς τὴν διευθέτησιν ταύτην. Ὁ πατριωτισμὸς ὅμως αὐτῆς ὑπερίσχυσε τῆς ἀποστροφῆς τῆς, καὶ ἐβυσίασε τὰ αἰσθήματά της εἰς τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος της. Ἡ Ἰταλία ἠλευθερώθη, καὶ ἡ οἰκογένεια τῶν Βοναπαρτῶν ἀνῆλθεν εἰς ὑψηλότεραν κοινωνικὴν θέσιν διὰ τοῦ συνδέσμου αὐτῆς μετὰ τῆς οἰκογενείας τῆς Σαβοῦας. Ἡ ἔνωσις ὅμως αὕτη ἀπέβη δυστυχῆς, ἀλλὰ διήρκεσεν ὀλίγα ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα τρία ἐγεννήθησαν τέκνα. Ἡ ἀπιστία τοῦ πριγκίπορος Ἰερωνύμου ἦν τόσῳ προφανής, ὥστε ἐπὶ τέλους ἡ πριγκίπισσα δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποφέρῃ πλέον, καὶ νῦν οἱ δύο ζῶσι κεχωρισμένοι· πολλοὶ ἐγένοντο προσπάθειαι πρὸς συνδιαλλαγὴν, ἀλλὰ πᾶσαι ἀπέτυχον. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι, ἐὰν ὁ Ἰερώνυμος κατορθώσῃ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ καὶ ἀνέλθῃ τὸν θρόνον τῆς Γαλλίας, ἡ πριγκίπισσα θέλει ἐπανέλθει καὶ μετὰσχῇ τῶν τιμῶν αὐτοῦ. Ὑποτίθεται δὲ, ὅτι ἐὰν οὗτος πεισθῇ ἐπισήμως νὰ δεχθῇ τὸ μέρος τοῦ Μνηστῆρος, αὕτη θέλει τότε πεισθῇ νὰ ζήσῃ ἐν Παρισίοις, οὕτω δὲ θὰ προσήλκυεν διακεκριμένα πρόσωπα εἰς τὸν οἶκον τοῦ Πρίγκιπος, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπηρέαζον κατὰ πολὺ ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἀξιώσεων αὐτοῦ, ἡ δὲ γαλλικὴ κυβερνήσις φοβουμένη μήπως προσβάλλῃ τὴν Ἰταλίαν δὲν θὰ ἐπενέβαινε εἰς τὰ σχέδια αὐτῆς. Ἐννοεῖται ὅτι οὐδὲν θέλει πράξει, ἐὰν μὴ λάβῃ χρηστὰς ἐλπίδας περὶ ἐπιτυχίας, διότι εἶναι τὸσον υπερήφανος, ὥστε δὲν θὰ ἀνεχθῇ τὴν ταπεινώσιν ν' ἀναγκασθῇ, ὡς ἡ Εὐγενία νὰ φύγῃ κρύφα ἐκ τῆς Γαλλίας. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ζῇ ἐν Μονκαλιέρῃ, κωμῳπολιν τοῦ Τουρίνου. Ἡ ὑγεία αὐτῆς εἶναι καλὰ καὶ ἀποφεύγει τὸν θόρυβον τῶν πόλεων.

Ὁ πριγκίψ Ναπολέων λέγεται ἔχων ἱκανότητα ἀν οὐχὶ βαθεῖαν, τοῦλάχιστον ποιικίλην. Ὁ Ναπολέων Γ' τὸν ἐμίσει, διότι ἦτο πάντοτε εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν

μισεῖται πρὸς τούτοις παρὰ τῶν κορυφαίων αὐτοκρατορικῶν, διότι μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πριγκίπορος ἦν προσκεκολλημένος εἰς τὸ δημοκρατικὸν κόμμα, μετὰ δὲ τὸ γεγονὸς τοῦτο οὐδόλως ἐξεφράσθη πῶς θεωρεῖ τὰς προσδοκίας τῶν αὐτοκρατορικῶν περὶ παλινρθώσεως τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θρόνου ἐν Γαλλίᾳ.

Οἱ περὶ διαδοχῆς νόμοι οἱοι καθιδρύθησαν ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος πρώτου δὲν ἐπιτρέπουσιν εἰς ἄλλον νὰ λάβῃ τὴν θέσιν του. Ἐρρέθη ὅτι θὰ ἐξελέγετο ὁ υἱὸς του εἰς τὴν ἐπικίνδυνον ταύτην τιμὴν, γνωστὸς ὡς πριγκίψ Βίκτωρ. Ἐγεννήθη οὗτος τὸ 1862, ἔχει δὲ ἡλικίαν 17 περίπου ἐτῶν. Λέγεται ὅτι ὁμοιάζει τῷ πάππῳ αὐτοῦ Βίκτωρι Ἐμμανουήλ, ἔχων τὴν αὐτὴν φυσικὴν δύναμιν, τὸν αὐτὸν περιορισμὸν τῆς διανοίας, καὶ τὰ αὐτὰ ἀκάθεκτα πάθη· εἶναι ἀμφίβολον ἐὰν θὰ καταστῇ δημοτικώτερος τοῦ πατρὸς του.

Λέγεται ὅτι οἱ Βαναπάρται ζῶσιν ἡσύχως. Δὲν εἶναι τόσοι πλούσιοι ὡς αἱ λοιπαὶ ἡγεμονικαὶ οἰκογένειαι τῆς Εὐρώπης· δὲν ἀπῆλθον τῆς ἐξουσίας ἐπὶ πολὺν χρόνον ὥστε νὰ δράζωσι εὐρέως πλούτου· τὸ στάδιον αὐτῶν ὑπῆρξε θυελλώδες· ἀνῆλθον εἰς τὴν ἐξουσίαν διὰ βίας, καὶ πολλὰς κτήσεις αὐτῶν ἀπώλεσαν ἐκ τῶν ἀτυχημάτων. Ἐὰν δὲν ἐπανέλθωσι πλέον εἰς τὸν θρόνον αὐτῶν ἐν Γαλλίᾳ τοῦτο θὰ προσέλθῃ οὐχὶ ἐκ τοῦ ὅτι αἱ ἀρχαὶ τῶν κωλύουσιν αὐτοὺς τοῦ νὰ ἐπιχειρήσωσι τοιοῦτον τόλμημα, ἀλλὰ διότι ἡ ἐποχὴ ἤλθεν καθ' ἣν ἡ τυχοδιωξία δὲν ἔχει τὰς εὐκαιρίας τὰς ἄλλοτε.

ΜΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΦΩΝΗ

Φίλος μου τις ἔχων νὰ ἐδηγήσῃ συγγενῇ του νέαν εἰς Μαργάτην (Ἀγγλίαν) ἔμεινε ἡμέρας τινὰς διὰ νὰ χαρῇ τὴν θαλασσίαν αὐρὰν· μίαν νύκτα ἀφυπνίσθη αἰφνιδίως ὑπὸ φωνῆς, ἥτις ἐφαίνετο οὕσα πολλὰ πλησίον του καὶ ἔλεγε δι' ἰδιαιτέρου τόνου, «Ραμσγάτη! Ραμσγάτη!» Ἀνεζήτησε πόθεν ἤρχετο ἡ φωνὴ αὕτη, πλὴν εἰς μάτην· ἦτο λοιπὸν ὄνειρον; ἐδοκίμασε νὰ κατακλιθῇ, ὅτε ἐκ νέου ἀντήχησαν αἱ αὐταὶ λέξεις· «Ραμσγάτη! Ραμσγάτη! Τὴν φορὰν ταύτην κατέβη ἐκ τῆς κλίνης, ἵνα ζητήσῃ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐνόμιζεν Ἐφιάλτην ἢ κακὴν ἀστεϊότητα φίλου τινὸς κεκρυμμένου ἐν τῷ δωματίῳ του· ἀλλὰ τὴν τρίτην φορὰν αἱ ἴδιαι λέξεις ἐπανελήφθησαν διὰ τόνου προστακτικοῦ· ἦτο λοιπὸν ἀδύνατον πλέον νὰ ἐπανακλιθῇ. Ἀλλ' ἐκπεπληγμένος διὰ τὸ παράδοξον ἐνεδύθη καὶ ὑπείκων εἰς τὴν πρόσκλησιν διευθύνθη διὰ τῆς πρώτης ἀμάξης εἰς Ραμσγάτην.

Μετ' ὀλίγον εὗρεθῇ εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς πόλεως ταύτης, ἀκολουθῶν διὰ τοῦ βλέμματος τὰς ἀναπτύξεις τῆς ὑψουμένης παλιρροίας καὶ σκεπτόμενος καθ' ἑαυτὸν ἐὰν δὲν ἦτο πράγματι τρελλὸς· ἐντοσούτῳ ἡ ἐνθύμησις τῆς τρις ἐπαναληφθείσης προσκλησεως, διέμενε τόσον ζωηρὰ εἰς τὴν ἀκοήν του, ὥστε ἐνόμιζεν, ὅτι τὴν ἤκουεν ἀκόμη.